

عاشقانه با خدایوند

برگزیده‌ای از نیایش‌های شورانگیز
خواجه عبدالله انصاری

پژوهش و تدوین
سید خلیل حسینی

سرشناسه	: حسینی، سید خلیل
عنوان و نام پدید آور	: عاشقانه با خداوند / سید خلیل حسینی
مشخصات نشر	: مشهد، معق، ۱۳۸۸
مشخصات ظاهری	: ۸۰ صفحه
شابک	: ۹۶۴-۸۶۷۲-۶۲-۶
موضوع	: مناجات
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
رده بندی کنگره	: ۱۳۸۷ ش ۸ / م ۳ / HD ۶۹
رده بندی دیویی	: ۶۵۹ / ۲۰۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۵۰۹۰۱۹

عاشقانه با خداوند

پژوهش و تدوین: سید خلیل حسینی

انتشارات: معق با همکاری کتاب سپهری

چاپ اول: ۱۳۸۸

شمارگان: ۳۰۰۰ جلد

چاپ و صحافی: انتشارات دانشگاه فردوسی

قیمت: ۱۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۶۷۲-۶۲-۶

کتاب سپهری - مشهد - خیابان دانشگاه - بازار دانشگاه - تلفن ۸۲۴۵۴۷۱

مناجات‌های پیر انصاری، شعرهایی عارفانه‌اند

که در قالب کلام منشور، مجال بیان یافته‌اند

دکتر عبدالحسین زرین کوب

به نام خداوند کریم و مهربان

ابواسماعیل عبدالله بن محمد بن انصاری هروی به سال

۳۹۶ هجری در شهر هرات، دیده به جهان بازگشود.

خانواده‌اش نسب به ابویسوب انصاری صحابی بلند

آوازه‌ی رسول گرامی اسلام می‌بردند که هنگام هجرت

مسلمانان به مدینه، افتخار میزبانی رسول خدا را داشت و

میزبان خوشبخت پیامبر نام گرفت. پدر عبدالله از کودکی به آموزش فرزند اهتمام می‌ورزید.

وی آموزش و حفظ قرآن کریم، علم حدیث، فقه و خصوصاً عرفان و تصوف را که از سوی پدر به وی القاء می‌شد، به‌خوبی فراگرفت. او که استعدادی شگرف و هوشی سرشار داشت؛ اقوال و اشعار فراوانی را به حافظه سپرده بود. به ابوالحسن خرقانی از مشایخ عصر، ارادت داشت. و عرفان و تصوف را نزد او آموخت و بعد جانشین وی شد.

از محضر شیخ ابوسعید ابوالخیر عارف نامی نیز درک فیض کرد.

خواجه عبدالله انصاری به زودی لقب شیخ الاسلام گرفت و مریدان زیادی در هرات پیدا کرد.

عاشقه‌ی مردم او را به مناجات‌هایش می‌شناسند. مناجات‌ها، در واقع نیایش‌های عاشقانه و شورانگیزی است؛ که در آثار وی خصوصاً رسائل و در تفسیر کشف‌الاسرار میبیدی آمده است.

مسلمانان به مدینه، افتخار میزبانی رسول خدا را داشتند
 مناجات‌ها، شاعرانه، موزون و مسجع و از شور و سوز و
 درد آکنده است.

پیر انصاری، از پیش‌قدمان نثر موزون و مسجع به‌شمار
 می‌آید. گرچه این سبک در زمان سعدی و در گلستان
 وی به کمال آمد و به‌غایت روانی و شیوایی رسید؛ اما
 فضل تقدم با خواجه است.

پیر هرات، در پایان عمر، بر اثر بیماری نابینا شد. و به
 سال ۴۸۱ هجری و در سن ۸۵ سالگی وفات یافت.
 آرامگاهش در گازرگاه نزدیک هرات، زیارتگاه اهل دل
 است.